

Podczas lipcowej sesji plenarnej Europejskiego Komitetu Regionów lokalni i regionalni przywódcy przyjęli opinię, w której wyrazili sprzeciw wobec proponowanego ograniczenia finansowania unijnego przeznaczonego na rybołówstwo, akwakulturę oraz społeczności nadbrzeżne. Dokument stanowi odpowiedź na propozycje dotyczące kolejnych Wieloletnich Ram Finansowych Unii Europejskiej na lata 2028–2034 i wskazuje na konieczność utrzymania środków finansowych co najmniej na obecnym poziomie.

Opinia została przyjęta podczas debaty z europejskim komisarzem ds. rybołówstwa i oceanów Costasem Kadisem. W jej treści podkreślono, że planowane ograniczenie środków może osłabić odporność regionów nadbrzeżnych oraz ograniczyć zdolność sektora do realizacji unijnych celów w zakresie ochrony środowiska, klimatu i energii.

Przyjęty dokument akcentuje, że rybołówstwo i akwakultura mają fundamentalne znaczenie gospodarcze, społeczne i kulturowe dla wielu regionów nadbrzeżnych, wyspiarskich oraz najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej. Sektory te wspierają zatrudnienie, produkcję żywności, przemysł przetwórczy, logistykę i turystykę, a jednocześnie przyczyniają się do zachowania lokalnej tożsamości, ochrony dziedzictwa kulturowego oraz wzmacniania europejskiej suwerenności żywnościowej.

Członkowie Europejskiego Komitetu Regionów wskazali również na istotną rolę władz lokalnych i regionalnych we wdrażaniu wspólnej polityki rybołówstwa oraz celów Europejskiego Paktu Oceanicznego. Zwrócili uwagę, że samorządy są gotowe odgrywać centralną rolę w zarządzaniu rybołówstwem i akwakulturą, wspieraniu innowacji, organizowaniu szkoleń, rozwoju obszarów nadbrzeżnych oraz egzekwowaniu przepisów dotyczących rybołówstwa i ochrony środowiska, tak aby prowadzone działania odpowiadały rzeczywistym potrzebom poszczególnych terytoriów.

W opinii wyrażono ubolewanie, że proponowany poziom finansowania rybołówstwa i akwakultury jest obszarem polityki Unii Europejskiej, który ma zostać objęty największym procentowym ograniczeniem środków w ramach przyszłych Wieloletnich Ram Finansowych. Z tego względu Europejski Komitet Regionów opowiedział się za zagwarantowaniem wydzielonego budżetu dla wspólnej polityki rybołówstwa na poziomie co najmniej odpowiadającym obecnemu okresowi programowania.

Dokument zawiera również postulat utworzenia odrębnego rozdziału dotyczącego rybołówstwa i akwakultury w Krajowych i Regionalnych Planach Partnerstwa, co – zdaniem autorów opinii – pozwoli zachować widoczność oraz autonomię wspólnej polityki rybołówstwa. Jednocześnie Komitet zaapelował o przeprowadzanie z wyprzedzeniem oceny terytorialnych skutków społeczno-gospodarczych proponowanych rozwiązań, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów oddalonych, wysp i regionów najbardziej oddalonych.

Przyjęta opinia zwraca także uwagę na ryzyko znacznego ograniczenia skali działalności całego sektora. W dokumencie podkreślono, że ochrona środowiska oraz odporność społeczno-gospodarcza powinny być realizowane równolegle. Wskazano, że wspólna polityka rybołówstwa musi dysponować odpowiednimi środkami finansowymi, aby skutecznie odpowiadać na wyzwania związane ze zmianą klimatu, utratą różnorodności biologicznej, zanieczyszczeniem ekosystemów morskich oraz odnową pokoleniową.

Europejski Komitet Regionów opowiedział się również za zwiększeniem inwestycji w odbudowę ekosystemów, dekarbonizację, modernizację floty i innowacje. W opinii wskazano także potrzebę silniejszego wsparcia małoskalowego rybołówstwa przybrzeżnego, tworzenia wysokiej jakości miejsc

pracy, poprawy bezpieczeństwa warunków pracy oraz wzmacniania równości płci.

Na zakończenie lokalni i regionalni przywódcy zaapelowali o systematyczne włączanie władz lokalnych i regionalnych w projektowanie, wdrażanie i monitorowanie polityk dotyczących rybołówstwa i gospodarki morskiej, zgodnie z zasadami wielopoziomowego sprawowania rządów.